

potrzebujące pomocy są przekonane o tym, że wszystko jest dobrze. Dlatego trzeba być cierpliwym i – nawet gdy się coś „złego” wie o danej osobie – należy czekać. Dla kogoś, komu zależy na młodych, może to być bardzo trudne. Wycucie odpowiedniego momentu, by zapytać o daną kwestię czy zaproponować konkretną pomoc, wymaga niebywalej umiejętności. Pragnienie Boga i świadomość, iż bez Niego nie da się żyć, musi dojrzeć i być wynikiem dobrowolnego wyboru. Bóg nikomu nie mówi „musisz”, ale „jeśli chcesz”. To jest niesamowite, jak Bóg przez osobę, nauczyciela czy katechetę, może współpracować z ludźmi, którzy zbuntowani przeciw wszystkiemu i wszystkim, stają się początkiem czegoś nowego i pięknego. Dlatego warto – zdaniem prelegenta – trudzić się, bo praca z młodzieżą trudną ma sens.

Ks. Bogdan Biela

„Współczesne zagrożenia polskiej rodziny w aspekcie pastoralno-społecznym”

**Konferencja naukowa
(Katowice 24 kwietnia 2008)**

24 kwietnia 2008 roku w auli Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach odbyła się konferencja naukowa pod tytułem: „Współczesne zagrożenia polskiej rodziny w aspekcie pastoralno-społecznym”. Konferencja zorganizowana została przez Zakład Teologii Pastoralnej i Dziejów Duszpasterstwa Wydziału Teologicznego UŚ, Akademię Ekonomiczną w Katowicach, Wydział Duszpasterstwa Ogólnego Kurii Metropolitalnej oraz katowickie Duszpasterstwo Akademickie. Pierwszy raz w historii dwóch śląskich uczelni: Akademii Ekonomicznej i Uniwersytetu Śląskiego dokonywano rozważań naukowych nad zagrożeniami, na jakie dziś narażona jest polska rodzina. Wskazywano także na kierunki oraz sposoby pomocy, jakiej należy udzielić rodzinie polskiej dla jej pełnego funkcjonowania. Można powiedzieć, że wystąpienia na konferencji, panel dyskusyjny, były swoistym dwugłosem teologiczno-ekonomicznym.

Obrady otworzyli: ks. abp dr Damian Zimoń i rektor AE prof. dr hab. Florian Kuźnik, patroni honorowi konferencji. W imieniu władz Wydziału Teologicznego przybyłych gości powitał ks. dr hab. Andrzej Żądło, prodziekan ds. nauki.

Pierwszej części konferencji przewodniczył rektor AE prof. Florian Kuźnik. Rozpoczęła ją prof. dr hab. Zofia Kędzior z AE. W swym wykładzie pt. „Rodzinne gospodarstwa domowe w Polsce i woj. śląskim – stagnacja czy zmiana?”, ukazała zmiany, jakie zachodzą w strukturze gospodarstw domowych po roku 1989. Stwier-

dziła, że właśnie w nich najpełniej sprawdza się efektywność polityki społeczno-gospodarczej. Podkreśliła, że skutki transformacji odbiły się na rodzinie w taki sposób, że zmalała dzietność, wzrosła z kolei liczba jednoosobowych gospodarstw domowych i pojawiły się osoby samotnie wychowujące dzieci.

W bardzo nietypowy sposób rozpoczął swoje wystąpienie, zatytułowane „Rodzina w sieci personalnych relacji”, ks. prof. dr hab. Andrzej Zwoliński z PAT w Krakowie. Mówił: Żyjemy w „nie-domach”, studiujemy na „nie-universytetach”, tworzymy „nie-wspólnoty”, „nie-zakłady pracy”, „nie-spożywamy”, lecz bawimy się jedzeniem. A to dlatego, że zapomnieliśmy, co to głód. W ten sposób ks. prof. Zwoliński starał się zdiagnozować współczesne społeczeństwo. Mówił następnie o cyberseksie i o tym, że w 60 proc. polskich domów w Wigilię podczas wieczerzy włączony był telewizor. Dodał, że ok. 80 proc. ludzi na czatach internetowych kłamie. Radził, by korzystać z komputera jak z odkurzacza, zawsze przedkładając rzeczywistość nad świat wirtualny, inaczej bowiem będziemy brnąć w coś, co daje nam tylko samotność.

Prof. dr hab. Andrzej Rączaszek z AE przedstawił wykład pt. „Perspektywy zrównoważonego rozwoju w Polsce i w wybranych krajach wobec problemu zastępowalności pokoleń”. Ukazał w nim wpływ transformacji Polski na demografię. Zauważył, że nigdy w historii Polski tak wcześniej nie było, wskazując na ujemny przyrost naturalny. Przypomniął, że 40–50 lat temu rodzina składała się z dwojga dziadków, co najmniej czworga ich dzieci i sporej gromady wnuków. Dzisiaj natomiast żyjących dziadków jest często czworo, za to ich dzieci przeważnie dwoje i jeden wnuk.

Ostatni z zaproszonych prelegentów, ks. prof. dr hab. Bronisław Mierzwiński zatytułował swój wykład: „Kościół katolicki wobec współczesnych zagrożeń rodziny polskiej”. Przypomniął podstawową prawdę, że bez rodziny ludzkość nie tylko nie mogłaby funkcjonować, ale i w ogóle istnieć. Podkreślił, że dla młodego pokolenia Polaków miłość i rodzina należą w dalszym ciągu do ważnych życiowych celów. W tym widzi też ks. prof. Mierzwiński wielką szansę dla duszpasterstwa. Zauważył również, że w żadnym kraju Europy Zachodniej nie spotkał się z tak dobrze rozwiniętym jak w Polsce duszpasterstwem rodzin.

Po przerwie drugą część konferencji, pomyślaną jako dyskusja panelowa, poprowadził ks. prof. dr hab. Alojzy Drożdż z WTL UŚ. Wśród zaproszonych gości byli m.in.: s. Anna Bałchan, pomagająca prostytutującym się kobietom; mgr Teresa Adamczyk, psycholog kliniczny i terapeutka pracująca w Ośrodku Pomocy Kryzysowej; mgr Klaudia Grzesica-Wolczyńska ze Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Wodzisławiu Śląskim; dr Ewa Porada, doradca życia rodzinnego z Archidiecezjalnego Duszpasterstwa Rodzin; ks. dr Marian Wandrasz, dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Rodzin Kurii Metropolitalnej w Katowicach; ks. dr Marek Spyra, archidiecezjalny duszpasterz akademicki. Głos w dyskusji panelowej zabrali również: ks. prał. Marian Malcher, były dyrektor Caritas w Katowicach, oraz mgr Kazimierz Trojan, prezes oddziału Towa-

rzystwa Odpowiedzialnego Rodzicielstwa w Katowicach. Dyskusję podsumował ks. abp Damian Zimoń, który zachęcił nie tylko teologów do większego zainteresowania się rodziną. „Choć jest jeszcze wiele do zrobienia – mówił – wychodzę jednak z tej konferencji pełen nadziei”.

W opinii wielu uczestników konferencja stanowiła bardzo dobre przygotowanie do rozpoczynającego się 17 maja Metropolitalnego Święta Rodziny. Organizatorom konferencji zależało też na aktywnym włączeniu się w przeżywanie tegorocznego programu duszpasterskiego archidiecezji katowickiej, którego hasło brzmi: „Bądźmy świadkami Chrystusa w rodzinie”.

Ks. Ireneusz Celary

„Aniołowie w życiu ludzi”

Symposium

(Katowice 15 maja 2008)

„Istnienie istot duchowych, niecielesnych, które Pismo Święte nazywa ogólnie aniołami, jest prawdą wiary. Świadeństwo Pisma Świętego jest tak oczywiste, jak jednomysłność Tradycji”. W ten sposób, w jasnym i powściągliwym języku katechezy *Katechizm Kościoła Katolickiego* odnosi się do kwestii aniołów (KKK 51). Zgodnie z Pismem Świętym aniołowie to wysłannicy Boga, „możni wykonawcy Jego słowa” (Ps 103,20), powołani do służby w Jego zbawczym dziele, „posłani, by służyć tym, którzy mają odziedziczyć zbawienie” (Hbr 1,14).

Z przytoczonego fragmentu Listu do Hebrajczyków wyraźnie wynika, że aniołowie mają do spełnienia w życiu ludzi odpowiedzialną rolę. Świadomość ich obecności w historii zbawienia jest niemal powszechna i jak stwierdza *Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii*

Wierni znają liczne wydarzenia ze Starego i Nowego Testamentu, w których uczestniczą święci aniołowie [...], znają także wiele wydarzeń z życia Chrystusa, w których aniołowie odgrywają szczególną rolę [...]. Kościół, który u swoich początków był strzeżony i ochraniany przez posługę aniołów (por. Dz 5,17-20; 12,6-11) i który stale doświadcza ich tajemniczej i potężnej pomocy, oddaje cześć tym duchom niebieskim i z ufnością prosi o ich wstawiennictwo. [...]. W ciągu wieków wierni przełożyli swoją wiarę w posługę aniołów na różne formy własnej pobożności [...], która jest słuszna i zbawienna, może jednak ulegać pewnym dewiacjom (s. 214–217).

Wobec powszechnie obserwowanego wzrostu zainteresowania szeroko pojętą problematyką aniołów oraz w trosce o ukazanie wspomnianych kwestii we właściwej perspektywie teologicznej 15 maja 2008 roku w auli Wydziału Teologicznego